

6) Det sjette anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 18 og artikel 24, stk. 4, TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 2 i forordning nr. 1/58 og tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6.

— Sagsøgeren har herved anført, at idet det fastsættes, at ansøgningerne skal indgives på engelsk, fransk eller tysk, og idet EPSO sender meddelelser til ansøgerne om udvælgelsesprøvens forløb på samme sprog, er EU-borgernes ret til at kommunikere med institutionerne på deres eget sprog tilsidesat, og der er sket en yderligere forskelsbehandling af de personer, som ikke har et indgående kendskab til disse tre sprog.

7) Det syvende anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF (manglende begrundelse) og proportionalitetsprincippet samt forvanskning af de faktiske omstændigheder.

— Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har begrundet begrænsningen til tre sprog med kravet om, at nyansatte skal være i stand til at kommunikere på de tre sprog inden for institutionerne. Med denne begrundelse er der sket en forvanskning af de faktiske omstændigheder, eftersom de omhandlede tre sprog ikke er de mest anvendte ved kommunikationen mellem de forskellige sproglige grupperinger inden for institutionerne; der er desuden tale om en uforholdsmæssig begrænsning af en grundlæggende rettighed, såsom retten til ikke at blive udsat for sprogmæssig forskelsbehandling. Der findes mindre restriktive foranstaltninger med henblik på at sikre en hurtig kommunikation inden for institutionerne.

Appel iværksat den 25. marts 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 15. januar 2013 i sag F-27/11, BO mod Kommissionen

(Sag T-174/13 P)

(2013/C 164/34)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: BO (Amman, Jordan)

Appellantens påstande

— Personalerettens dom af 15. januar 2013 i sag F-27/11, BO mod Kommissionen, ophæves.

— Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt BO i sag F-27/11, og han pålægges at betales sagsomkostningerne for Personaleretten.

— Hver part tilpligtes at bære sine egne omkostninger i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har Kommissionen påberåbt sig et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 19 i den fælles ordning vedrørende sygeforsikring for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af punkt 2.5 i kapitel 12 med overskriften »Transportudgifter« i afsnit II i Kommissionens afgørelse af 2. juli 2007 om de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende godtgørelse af udgifter til lægebehandling, idet Personaleretten undlod at tage hensyn til den strenge karakter af udelukkelsen af godtgørelse af transportudgifter, der er fastsat i den sidstnævnte bestemmelse.

Sag anlagt den 28. marts 2013 — Moallem Insurance mod Rådet

(Sag T-182/13)

(2013/C 164/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Moallem Insurance Co. (Teheran, Iran) (ved advokat D. Luff)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Punkt 18 i bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 71) annulleres.

— Punkt 18 i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55) annulleres.